

לרגלי המצב
 התמונה השכיחה ביותר בפנינו היתה זו של ארבעה או שישה חיילים הנושאים מתנחל אחד. חלק מהמתנחלים הסתפק בשירות ההיסטעים של החיילים עד ליציאה המיידית מהתנחלות, ואילו את האחרים נאלצו החיילים לשאת מתוך מצוקי ואדי קלט עד לרכס, מרוחק קילומטרים אחדים.

קומנדו מיזרון
 המתנחלים בוואדי קלט, ליד מיזרון סנט ג'ורג', הת' כנסו על ראש טלע, ממנו קשה היה להוריד אותם. לשם כך הובאו למקום על ידי צה"ל מיזרני גומאוויר, אשר הונחו בתחתית הקניון, ועליהם הטילו החיילים את המתנחלים המפונים, כדי למנוע פציעות ושרבים. מתנחל אחד נפצע.

המתנחלים, עימם הספיקו להתיידד קודם לכן, נראה כי חוקי ההתנגדות הפסיבית נשכחו כליל. המתנחלים בועטים, חובטים לכל עבר, ללא הבחנה. זקנים וצעירות הולמים בכוחות שקשה להאמין כי הם גלזמים בתוכם. החיילים מתרכזים רק בגברים ומניחים לנשים — אך זה, כפי הנראה, שגיאה טקטית רצינית. הצעירות מתנפלות על החיילים בפרטיות, משתוללות, שורטות, צורחות, מייללות, מקללות ובוכות.

רס"ן חגי, אחד ממפקדי הפעולה, משרד קריאת במגברת הקול המוצב על גבו של חייל: „בלי מכות! רק להרים אותם! אולם נראה כי זה לא עוזר. החיילים הפגועים אינם יכולים עוד להבליג, ומשיבים למתנחלים מכות נאמנות.

צלב-הציונות מיכה ברעם, אשר עבר מילחמות רבות, פעולות-תגמול והרפתקות אינדיספור חדל לצלם, נופל על הארץ ופורק בכבי: „אני לא מסוגל לראות דבר כזה.“ הוא מייבב, כתינוק בן-יומו.

סליחות וכיפות עפות באוויר. הקריאות המעבירות לחלה: „נאצים! גרמנים! טינופות! תקבלו צל"ש בשביל זה!" בוק עות ממקהלת הנערות הנלחמות, הוועקות אותן בהשתוללות שלוחת-רסן.

סרן גוטל עימו עוד שיבועה חיילים, ומנסה לפנות את הרב לוינגר. אולם הרב הצנום, שלדעצמות ממש, מגלה רחוק-רב עזה, ונראה כי השמונה יצטרכו לתגבורת. רק במאמץ רב מצליחים להשליך אותו, ממרומי אתרי-ההתנחלות אל מיזרני הגומי אוויר שלמטה.

„הרד" עמית, בו לא העזו החיילים לגעת, מתבונן במחזה במבט מהורהר מעל גבי סלע. „האיש הזה נולד אלפיים שנה מאוחר מדי“, הוא אמר על הרב לוינגר, הוא

גר להתפנות. בינתיים נמשכת התפילה, וברור שהחיילים לא יגעו במתפללים. התפילה נמשכת למעלה משעה. החיילים מרפדים במיזרני גומאוויר את קרקעית הקניון הקטן, המב"דיל בין מרכז ההתנחלות לבין הדפך המובילה אל דר-העפר. החיילים עומדים משתאים אל מול התמונה שממולם. „זה כמו בזמן ברכוכבא“, אומר אחד מהם. ואמנם — התמונה מרהיבה.

יהודים עטופי-טליתות עומדים, מתפללים בדבקות ושרים בטבורו של ואדי, תחת מעביר-מים עתיק, באמצעיתו של נוהר

מישמרה-צבא, שעתיים לפני כניסת השבת, כדי לעשות את השבת בצוותא. חיילי התניון עולים על האוטובוסים, ומגיעים לנקודה הקרובה ביותר, על הרכס, למיזרני סנט-ג'ורג'.

יום שישי 11.10, שעה 09.00

אחת הדמויות הסגנוניות בצה"ל, ע. גבוה, מוצק.

מגיע ויורד בראש החיילים המ-

אוחו ביצעו בשילה. אילן תור ממשיך להסתובב על ההרים כחפשו את ואדי קלט. מספר חיילים הפרו-סים בשטח ומוסוים היטב בתוך הוואדי, תופסים אותו ומביאים אותו לחניון. אילן התשוש מאושר. הוא זוכה לכוס קפה חם, שולף שלושה כריכים שאותם הביא עימו, ועורך חוגיבית נוסה גושיאמונים, לחיילים שבחניון.

יום שישי 11.10, שעה 05.00

המתנחלות של ואדי קלט עורכים החיילים והמתנחלים ארוחת-בוקר משותפת ותפילה. חיילים, אשר מעולם לא הניחו תפילין ולא ביקרו בבית-כנסת, מניחים תפילין ביחד עם המתנחלים. מולי, צעירה תימניה מפתח-תיקוה, מת-נצלת בפני אחד החיילים, שאותו היכתה קשות בעת ניסיון-הפינוי הכושל ביום הקודם. אך מבטיחה לו כי יזכה במכות נאמנות עוד יותר, אם אך ינסה לפנות אותה שנית.

לאה הירש, צעירה בלונדית שממנות מירושלים, בתו של תעשיין ירושלמי קטן, מחליפה כתובת עם אחד החיילים הדתיים, ומבטיחה לשוב להתראות עימו. אחרי המלחמה. רחל דרייר, מצידה, מתגלה לא רק כסירת מעולה, אלא גם כסופרת מחור-גנת. היא מנהלת את יומן-ההתנחלות, כשהיא כותבת על שאריות-דייר, גלילי ניר-טואלט, על כל פיסת-נייר הנופלת לידה.

הרב לוינגר מצליח להעביר הוראות לקבוצה שבמצודת-הקנאים: „יש להתנגד בכל הכוח. אם לא יצליחו לפנות אותנו עד כניסת השבת, יש לפרוץ בכוח את

התצלומים המתפרסמים בעמודים אלה אינם חלק קטן ממאות התצלומים שצולמו על-ידי צוות „העולם הזה“ בימי ההתנחלות.
במיקרום אל ראשיה-ממשלה, שרי-המישטרה והרמטכ"ל הציט להם עורך „העולם הזה“ להעמיד לרשותם את כל התצלומים האלה, לשם זיהוי המשתתפים בהתנחלות הבלתי-חוקית, פורצי-המוסומים ומכיהיחילים — לשם העמדתם לדין והרשעתם. שרי-המישטרה השיבו כי הוא „בורק את העניין.“ שני האיי שים האחרים טרם השיבו, עד סגירת גיליון זה.

מידבר ירוק, המתחם בשני רכסים גבהים שגונם אדום מאיים.

הצלם בכה כמו תינוק

ב שעה 11.00 מנסה ע. בפעם האחרונה, להשפיע על הרב לוינגר לתת הוראת פינוי-מרצון. לוינגר מהייד, ומסרב. ההוראה ניתנת. החיילים מסתערים בהמולה גדולה על

